

Beroep ingesteld op 19 december 2011 — Asos/BHIM — Maier (ASOS)**(Zaak T-647/11)**

(2012/C 58/20)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Asos plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: P. Kavanagh, solicitor)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Roger Maier (San Pietro di Stabio, Zwitserland)**Conclusies**

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 oktober 2011 in zaak R 2215/2010-4 vernietigen;
- inschrijving van het aangevraagde merk toestaan voor alle in de merkaanvraag opgegeven waren en diensten; en
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten*Aanvrager van het gemeenschapsmerk:* verzoekende partij*Betrokken gemeenschapsmerk:* woordmerk „ASOS” voor waren en diensten van de klassen 3, 14, 18, 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 4524997*Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:* andere partij in de procedure voor de kamer van beroep*Oppositiemerk of -teken:* gemeenschapswoordmerk nr. 4580767 „ASSOS” voor waren van de klassen 3, 12 en 25*Beslissing van de oppositieafdeling:* gedeeltelijke toewijzing van de oppositie*Beslissing van de kamer van beroep:* gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling*Aangevoerde middelen:* de kamer van beroep heeft niet naar behoren rekening gehouden met co-existentie en de invloed daarvan op de globale beoordeling van het gevaar voor verwarring en heeft ten onrechte het bewijs van co-existentie niet relevant geacht. Voorts heeft de kamer van beroep de begripsmatige betekenis van het aangevraagde merk onjuist beoordeeld en geen rekening gehouden met de juiste begripsmatige betekenis van het aangevraagde merk bij de globale beoordeling van het gevaar voor verwarring.**Beroep ingesteld op 21 december 2011 — Smart Technologies/BHIM (SMART NOTEBOOK)****(Zaak T-648/11)**

(2012/C 58/21)

*Procestaal: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Smart Technologies ULC (Calgary, Canada) (vertegenwoordigers: M. Edenborough, QC, T. Elias, barrister, en R. Harrison, solicitor)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)**Conclusies**

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 29 september 2011 (zaak R 942/2011-1) vernietigen;
- subsidiair, de bestreden beslissing van de eerste kamer van beroep herzien en vaststellen dat het aangevraagde gemeenschapsmerk over voldoende onderscheidend vermogen beschikt zodat geen bezwaar tegen de inschrijving ervan kan worden gemaakt op grond van artikel 7, lid 1, sub b of c, van verordening nr. 207/2009 van de Raad; en
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten*Betrokken gemeenschapsmerk:* het woordmerk „SMART NOTEBOOK” voor waren van klasse 9 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9049313*Beslissing van de onderzoeker:* weigering tot inschrijving van het gemeenschapsmerk*Beslissing van de kamer van beroep:* verwerping van het beroep*Aangevoerde middelen:* schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 207/2009 van de Raad op grond dat de kamer van beroep ten onrechte heeft beslist dat het aangevraagde gemeenschapsmerk elk onderscheidend vermogen mist. Voorts stelt de verzoekende partij dat het aangevraagde gemeenschapsmerk zijn goederen niet beschrijft, maar over onderscheidend vermogen beschikt, waardoor het kan dienen ter aanduiding van de commerciële herkomst van de betrokken waren. De verzoekende partij stelt meer bepaald dat de kamer van beroep: (a) een verkeerd criterium heeft toegepast om te beoordelen of een merk een beschrijving geeft van de waren waarvoor de inschrijving ervan was aangevraagd; (b) geen rekening heeft gehouden met het feit dat de verzoekende partij over een reeks „Smart”-merken beschikt en deze kwestie ten onrechte heeft verward met het begrip van verkregen onderscheidend vermogen in de zin van artikel 7, lid 3, van de verordening; en (c) het middel inzake gewettigd vertrouwen ten onrechte heeft afgewezen in een context waarin alle andere merken waarnaar werd verwezen in handen waren van de verzoekende partij, in tegenstelling tot aan derden toebehorende merken.